

- Meditatie
- Ambtelijke praktijk
- Bijbelstudie
- Kerkelijk actueel
- Boekbespreking

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

De Zaligmaker geneest een doofstomme

*“En Hij maakt,
dat de doven
horen en de
stommen
spreken”
Markus 7:37b*

*Hij kan niet
horen en niet
spreken. Het
is een wonder
wel te kunnen
horen en
spreken.*

Er wordt tot de Zaligmaker een dove gebracht, een man die moeilijk spreekt. Deze man is doof geboren of misschien op zeer jonge leeftijd doof geworden, zodat zijn spraak zich niet heeft kunnen ontwikkelen zoals bij een ander. Hij kan niet horen en niet spreken. Het is een wonder wel te kunnen horen en spreken. Als we eerlijk nagaan waar we al naar geluisterd hebben en wat we al gesproken hebben, dan zou het rechtvaardig zijn als we niet meer zouden kunnen horen en spreken. Hebt u daar weleens een levendige indruk van gehad?

Herkent u zich in de doofstomme man? In de staat der rechtheid was het horen en spreken van de mens ter ere van God. De mens luisterde naar God en gebruikte zijn stem om God groot te maken en te verheerlijken. Door de zondeval heeft de mens zijn oor gesloten voor het Woord van God en geopend voor het leugenachtige woord van de satan. De gevallen mens spreekt niet meer ter ere van God, maar hij spreekt met smaak over de zonde. In zijn spreken verheerlijkt hij de grootste afgod die er is: het eigen ik. De Zaligmaker geneest de doofstomme. Hij neemt hem alleen, steekt Zijn vingers in zijn oren en gespogen hebbende raakt Hij zijn tong aan. En opwaarts ziende naar de hemel zuchtte Hij en sprak: Effatha, dat is: Word geopend.

Zo worden de oren van de doofstomme man geopend en de band van zijn tong wordt losgemaakt;

hij kan op de juiste wijze spreken. Hij kan horen en spreken net als ieder ander. De Heere heeft hem volmaakt genezen. Men is zeer getroffen door dit wonder. De profetie van Jesaja 35: 5 en 6a is in vervulling gegaan. Daar staat: “Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden en der doven oren zullen geopend worden. Alsdan zal de kreuple springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen”. De Zaligmaker heeft aan zondaren die alles bedorven hadden, wel gedaan. Dat geldt ook deze man die doofstom was. Hij die doof was, kan nu horen. Hij die stom was, kan nu spreken. De Heere spreekt: Effatha. En niemand kan dat dan keren. Zo werkt Hij onwederstandelijk in het hart en leven van de Zijnen. Hij opent het gesloten oor in de weg van het wonder, Hij ontsluit de gesloten mond eveneens in de weg van het wonder.

Voor ons is het de beslissende vraag of wij iets weten van dat wonder in ons eigen hart en leven. Als dat niet zo is en als dit zo blijft, dan zal het luisteren naar de prediking over de wonderen die de Zaligmaker heeft verricht het oordeel verzwaren. Het waarnemen van de wonderen die de Heere ook in onze dagen verricht zal eveneens het oordeel verzwaren. Smeek maar veel of de Heere u wil ontdekken aan uw doofheid en stomheid, opdat u als een arme zondaar om genade mag leren smeken.

Velen hebben geen oor voor de

waarheid, wel oor voor de taal van de wereld. Er wordt gesproken over allerlei zaken, maar niet over het ene nodige. Zou het geen groot wonder zijn als zulke oren ontsloten, als zulke ogen geopend zouden worden? Wie daar iets van mag kennen, zal dit niet aan zichzelf toeschrijven. Dan zal het beleden mogen worden dat de Heere alles gedaan heeft. Dan is er oor en zal er al meer oor komen voor het Woord van de Heere. Het Woord van God wordt dan heel anders beluisterd als voor die tijd. Door genade mag de mond dan heel anders gaan spreken. De taal van de zelfveroordeling wordt dan vernomen, maar ook woorden ter grootmaking van God. God wordt dan op het hoogst verheerlijkt en de zondaar op het diepst vernederd. Dan leeft in het hart: Wie ben ik dat de Heere naar mij heeft omgezien. Het is evenwel tot smart, droefheid en schuld dat hier het volmaakte niet gevonden wordt. Wat worden er nog veel zondige klanken vernomen. Wat worden er nog veel zondige woorden gesproken. Maar het volmaakte zal eenmaal komen. Eenmaal zal geen spoor van doofheid en stomheid meer te vinden zijn. Het lichaam dat op de jongste dag opgewekt en verheerlijkt zal worden zal een geschikt instrument zijn voor de ziel om de Heere eeuwig en volmaakt te prijzen. Zou u daar niet jaloers op worden? Zou u dat niet zoeken?

A. van Heteren

Hoe in de samenleving

Titus 3: 8

Nadat Paulus met overtuiging, met beslistheid, het heilswerk des Heeren in Jezus Christus, gewerkt door de Heilige Geest in de zondaar, heeft beschreven, vloeit uit zijn pen het krachtige getuigenis: Dit is een getrouw woord.

Een getrouw woord

Deze uitdrukking vinden we ook in de brief van Paulus aan Timotheüs. Dat betekent: wat hij geschreven heeft, heeft zowel voor Timotheüs als voor Titus betekenis, zelfs gezag. Nu kan de vraag gesteld worden: hadden beide discipelen, medewerkers van Paulus in het Koninkrijk des Heeren, die verzekering nodig? Twijfelt Paulus daar enigszins aan? Kan het mis gaan als met Demas? Die gedachte leeft bij Paulus niet. Wel denkt Paulus aan de listige, sterke, niet te onderschatten kracht van de vorst der duisternis, waarvan Jezus Christus gezegd heeft: indien het mogelijk ware zou hij de uitverkorenen verleiden. Nu zou door invloeden van de satan in de gemeente moedeloosheid kunnen optreden. Een geest van twijfel of onzekerheid omtrent de trouw en het werk van de Heere zou kunnen opkomen. Het sterk

weerstand bieden zou kunnen afnemen. Om de gemeente te sterken in het geloof heeft de apostel met overtuiging geschreven. Dit is een getrouw woord. Het is betrouwbaar. Het mag, het moet zelfs tot kracht en steun zijn in alle omstandigheden. Het evangelie is des Heeren. Het machtige rijke werk des Heeren voor en in de zondaar is een onwankelbaar fundament. Sterker nog: het staat vast als een rots. Vandaag zijn er ook aanvallen. Soms zeer geraffineerd. Het evangelie wordt verduisterd. Een sociaal evangelie is in. Het evangelie heeft zeker betekenis voor het sociale leven. Maar de spits van het evangelie is en blijft de zaliging van een zondaar door Jezus Christus en de heiliging door Zijn Geest in het leven. In dit verband is lezen en herlezen van het Hoge priesterlijk gebed noodzakelijk. Waarom en waarvoor Jezus Christus bidt en wat naar de wil van de Vader geschiedt wordt gezien in het leven. Daarop doelt ook Paulus als hij verder schrijft. Deze dingen wil ik dat gij ernstiglijk bevestigt opdat degenen die aan God geloven zorg dragen om goede werken voor te staan (vs.8). Paulus drukt Titus op

het hart. Wat geschreven is wil ik, aldus Calvijn, dat gij bevestiging geeft. Met kracht het verzekeren. Met nadruk moet het gezegd worden. Calvijn voegt in zijn verklaring erbij: wederom worden wij eraan herinnerd dat dit de taak van een opziener is: moedig en krachtig te verzekeren en te verdedigen de dingen die zowel zeker zijn voor het geloof alsook de Godsvrucht opbouwen. Er staat vandaag veel op de helling en er komt nog meer. Dit is overduidelijk. Erg is het als we toekijkers of zwijgers zijn en geen sprekers gedreven door de vreze des Heeren. Dan kunnen we een naam en faam hebben, maar geen kennis aan het leven door de Geest. Wat nu gepredikt is en door de genade van de Heere wordt gekend leidt dus tot een godzalige levenswandel. In Zijn onderwijs heeft de Heere Jezus daar ook op gewezen. Dat geldt voor alle tijden. Anders zou het niet beschreven staan in Gods Woord. Tijdens Zijn onderwijs heeft Jezus het over de boom die aan zijn vruchten gekend wordt. Men ziet een goede of een slechte vrucht. Een kenner valt dit bijzonder op. Wie er in de kerk kunnen zijn wordt aangegeven in het Woord van de Heere. We weten met wie de Heere Jezus regelmatig contact had.

Van de Redactie

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een meditatie opgenomen over Mattheüs 7:37b 'En Hij maakt dat de doven horen en de stommen spreken': "De Zaligmaker geneest een doofstomme". Ds. M.C. Tanis schrijft over Titus 3:8 "Hoe in de samenleving". Ds. P. den Butter schrijft verder over koning Josafat. Ds. J.M.J. Kieviet gaat verder met de behandeling van het avondmaalsformulier en schrijft een column over Franca Treur. Ds. P. Roos levert een artikel over de prediking. Verder boekbesprekingen.

Verschijning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. 4 maart verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 25 februari.

AvH

Bij Jezus, niet van Jezus

Na Zijn heengaan werd de kerkelijke situatie niet anders. Leer en leven zijn onderscheiden, maar mogen niet gescheiden worden. Gelijk er voor ons geen wezenlijk verschil mag zijn tussen de zondag en de werkdagen. De levenshouding, de levensstijl, behoort steeds naar het Woord te zijn. Het 'gij anders' is een levenszaak. De personen die getekend worden in Hebr. 11 waren hierin te herkennen dat zij allen beleden gasten en vreemdelingen te zijn op aarde. Zelfs het steeds wonen in tenten viel daar niet buiten. Het is geen

afgeschreven zaak wat in de vorige eeuw werd beleden. Een christen herken je in zijn gewaad, in zijn praat en in zijn daad. Het laatste is geen aanhangsel, maar hoort erbij. De opstellers van de Heidelberg hebben dit begrepen uit het Woord wat zij hebben vastgelegd in zondag 24. Het is onmogelijk dat zij die Christus door een waarachtig geloof ingeplant zijn niet zouden voortbrengen vruchten der dankbaarheid. Vandaar dat Paulus ook aan Titus geschreven heeft dat allen die aan God geloven zorg dragen om goede werken voor te staan.

Niet gemist

In de prediking en in het pastoraat van Titus behoren beide een plaats te hebben. Het mag niet ontbreken. Ook nu mag het niet voorbijgezien worden. Het acht geven op elkaar ten aanzien van deze zaak mag niet ontbreken. De jongeren behoren hierin onder-

wijs te krijgen. Ze moeten naast het weten wie een waar christen is ook horen hoe het leven van een christen naar het Woord is. Wat de Heere daartoe geeft en werkt. Welk een taak heeft een ambtsdrager. Moet men nu door belijden en beleven tegen de stroom in, de Heere geeft standvastigheid en zelfs blijdschap. Het voorbeeld van de discipelen wijst daarop. Met de vaste overtuiging: de Heere bewaart. Men zal niet meegesleurd worden door de stroom. Paulus schrijft dat de levenspraktijk van een ieder elk op zijn eigen plaats niet zonder vrucht is. Het leven verspreidt zegen. In de gemeente maar ook daarbuiten. Op de straat en de markt van het openbare leven. Wat heilzaam is voor de medemens. Ik denk aan een Godvrezende moeder. Op een gegeven moment voelde zij zich nutteloos. Haar gebed werd: Heere, hebt U werk voor mij? De Heere wees op Zijn Woord. Een

zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld. Zo ging zij in stilte daarna haar weg. Na haar overlijden vond men in haar portemonnee een briefje met de uitgeschreven tekst Jakobus 1:27. Waarom? Dat kan duidelijk zijn. Op de grote Dag zal ook zij de vraag stellen: Heere, wanneer? Tot haar zal ook gezegd worden: Voorwaar zeg Ik u. Voor zoveel gij dit één van de minste broeders (zusters) gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan (Matth. 25). Op loon of beloning gerekend? Neen. Liefde vraagt geen loon. Maar liefde van de Heere wil men in woord en daad beantwoorden. Ook vandaag. In het ambtelijke leven en daarbuiten. Er zijn diacoenen. En dat niet omdat zij geen ambtsdrager kunnen zijn.

M.C. Tanis

Met de vaste overtuiging: de Heere bewaart. Men zal niet meegesleurd worden door de stroom.

Bijbelstudie

JOSAFAT - 14 (1)

2 Kronieken 20:25-30; 21:1

Gevochten hoeft er niet meer te worden. De overwinning is al behaald zonder dat Josafat daar met zijn leger iets aan hoefde te doen. God heeft alles gedaan en dat op een zeer wonderlijke manier. De vijanden hebben elkaar bestreden en zo de oorlog tot een einde gebracht. En door dit alles heen heeft de Heere bewezen het gebed te willen horen en Zijn beloften te vervullen. Wat een goedgeoed God is Hij.

Gods royaliteit

Zodra het tot de mannen van Juda doorgedrongen is wat er heeft plaats gevonden beginnen ze te begrijpen dat ze er nu op uit moeten gaan om de buit binnen te halen. En buit blijkt er in overvloed te zijn. Zodra ze dichterbij het slagveld komen ontdekken ze te midden van de slachtoffers grote hoeveelheden waardevolle dingen. Er is allerlei vee. Plus natuurlijk

allerlei wapentuig. Maar ook grote hoeveelheden kostbaarheden: goud, zilver, prachtige kleren en wat niet al.

Het is duidelijk dat deze vijanden niet van plan waren om alleen maar oorlog te voeren met de bedoeling buit te roven. Nee, hun bedoeling was gebiedsuitbreiding. Ze wilden Juda veroveren en daar gaan wonen. Vandaar dat ze hun bezittingen maar alvast hadden meegebracht. Ze waren er immers toch van overtuigd dat ze Juda zouden kunnen verslaan en hun doel zouden bereiken.

Maar nu liggen ze daar, dood. Wat ze allemaal meegebracht hadden, hebben ze niet meer nodig. Dat kunnen de mannen van Juda in bezit nemen. Uiteraard doen zij dat. Met graagte. Ook met verwondering. Verwondering over de goedheid van de Heere en verwondering over de overvloed die er is. Er is zoveel, dat ze drie dagen werk hebben om het allemaal te verslepen. Drie dagen! Dat zullen ook nog best lange dagen geweest zijn! Onvoorstelbaar zoveel roof

als er is.

Wat betekent dit? Dat Juda niet alleen een almachtig en wijs God heeft, maar ook een God die mildelijk geeft. Hij is niet karig. Hij geeft niet mondesmaat. Integendeel, Hij is gul. Hij geeft royaal, koninklijk. Hier zien we iets van Gods royaliteit.

Toen ze in Jeruzalem voor het eerst hoorden van de vijandelijke inval, schrokken ze. Wat moest er van hen worden? In de nood riepen ze toen tot God om uitkomst. En kijk nu eens hoe Hij hun gebed verhoord heeft...

Dat gebed had de Heere ook kunnen verhoren door vuur uit de hemel te zenden en de hele legermacht daardoor te verdelgen. Dan was het gevaar ook geweken en was Juda verlost. Maar dan zou wel tegelijkertijd alles wat die vijanden hadden meegebracht ook in het vuur vergaan zijn. Dan was er helemaal niets meer te vinden geweest. Maar nu verlost de Heere uit de macht van de vijanden en tegelijk doet Hij meer. Boven bidden en denken geeft Hij. Want wie

Mensen
moeten
elkaar ook in
de toekomst
kunnen
vertellen van
de grote daden
die de Heere
hier verricht
heeft.

had er bij het bidden nu aan buit gedacht? Niemand, alleen de Heere deed dat. Zelfs datgene wat in Juda's nadeel leek te zijn blijkt nu alleen maar voordeel te brengen. Juda wordt van deze invasie van de Moabieten en hun bondgenoten alleen maar beter.

Zo is God. Zo royaal, zo goedgeefs, zo milddadig. Wie durft er nog klein van Hem te denken? Wie twijfelt er nog aan Zijn gewilligheid om te helpen? Als we onze mond maar wijd open doen dan zal Hij hem vervullen (Ps. 81:11). Wat Juda hier ervaren mag geeft de Heere wel eens vaker te beleven. Luk. 19:1-10 vertelt van Zacheüs die de Heere Jezus wel eens wil zien. Hij heeft al heel wat van Hem gehoord, maar gezien heeft hij Hem nooit. Nu heeft hij gehoord dat Jezus in Jericho komt en die gelegenheid gebruikt hij om Hem te zien. Hij klimt er zelfs voor in een boom en daar krijgt hij Hem inderdaad te zien. Zijn doel is bereikt. Maar Gods doel is daarmee nog niet bereikt. De Heere wil die kleine tollenaar meer geven. Veel meer. Zacheüs mag Jezus ook ontmoeten. Hij mag Hem in zijn huis ontvangen en Hem gastvrijheid verlenen. Hij mag Hem ook horen zeggen dat hem zaligheid geschied is. Zacheüs krijgt overvloedig uit Gods genadeschatten. Wie zal kunnen zeggen hoe vaak de Heere al bewezen heeft dat Hij een royaal God is?

Al die buitgemaakte voorwerpen krijgen straks ergens een plaats. De een neemt dit mee en de ander dat. En dan, misschien jaren later, kunnen ze aan de hand van die voorwerpen zich nog eens herinneren hoe goedertieren de Heere is. Mogelijk dat ze er dan nog eens moed uit kunnen putten als er nieuwe moeilijkheden zijn. Een ring, een ander sieraad, wie weet wat, kan dan dienen om elkaar nog eens te zeggen: Zo groot en goed is onze God. Zo zou ook de volgende generatie kunnen leren zijn vertrouwen op God te stellen.

Dankstond in Beracha

Als na drie dagen de meeste buit is binnengehaald dringt het tot

het volk door dat het nu toch zeker ook op z'n plaats is om een dankstond te houden om zo met elkaar de Heere de lof en dank toe te brengen voor wat Hij gedaan en gegeven heeft.

Voor een gemeenschappelijke dankstond moet ruimte gemaakt worden, zo wordt beseft. Ze hebben met elkaar gebeden in de nood. Dan is het op z'n plaats om ook met elkaar te danken en God te loven. Dat gaan ze doen op een plek vlakbij het slagveld waar de Heere de overwinning gaf. Daar loven ze de Heere. Daar erkennen ze Hem als Degene die dit heil heeft bewerkt. Daar doen ze wat de dichter van Psalm 103 hen heeft voorgedaan: 'Loof de Heere mijn ziel en vergeet geen van Zijn weldaden' (vs. 2). Hij is de bron van alle goed. Uit Zijn hand is alles ontvangen.

De plaats waar ze dankstond houden krijgt naar aanleiding van dit gebeuren een naam. Het zal het dal van Beracha heten. Dal van de lofprijzing. Dal van de dankzegging. De herinnering aan wat hier gebeurd is moet in deze naam bewaard blijven. Mensen moeten

elkaar ook in de toekomst kunnen vertellen van de grote daden die de Heere hier verricht heeft.

Nee, in komende jaren is daar in die buurt niets bijzonders meer te zien. Woestijnachtig gebied is het. Met verloop van tijd zijn alle sporen van de gebeurtenissen die er plaatsvonden, uitgewist. Niets is er overgebleven dat aan deze strijd herinnert. Zal het dan vergeten worden? Nee, dat mag niet. Dit mag nooit vergeten worden. Vandaar die naam: Beracha. Als honderd jaar later twee reizigers deze streek bezoeken vraagt de een aan de ander: 'Weet je hoe dit gebied heet?'. De ander antwoordt ontkennend. Dan zegt de eerste: 'Dit dal heet Beracha'. 'Wat?' zegt de ander, 'dit dorre gebied heet Lofprijzing? Wat is hier dan te prijzen?' De eerste gaat vertellen en als hij aan het eind van zijn verhaal is, zegt hij: 'Zo groot en goed betoonde onze God Zich toen en Hij is nog altijd Dezelfde. Heb je er ook geen zin in om Hem te vrezen?'

(Wordt vervolgd)

P. den Butter

Kerkelijk actueel

De prediking

Als ik spreek over de prediking, bedoel ik niet helemaal hetzelfde als wat we onder een preek verstaan. In het woord "prediking" gaat het om de structurele boodschap die in de zondagse preken doorklinkt en door moet klinken. De preek is voor mijn gevoel meer de inhoud met daarbij de vormgeving, waarbij ook allerlei praktische vragen verwerkt worden. Het gaat me in dit artikel om de prediking als boodschap, als Woord Gods.

Dr. De Leede

U hebt het artikel misschien ook gelezen over de preek, waarin gezegd werd dat deze scherper moet zijn dan wat wij gewend zijn. Het ging daarin om opmerkingen van Dr. De Leede, die deze uitspraak deed over veel preken binnen de PKN. Hij betrok zijn opmerkingen ook op de prediking binnen de rechterflank van de PKN. Het gaat

teveel om "goed burgerschap, een bemoedigende boodschap voor nette mensen". Nog enkele zinnen: "De prediking moet scherp zijn. „Gods Woord is partijdig, schept onderscheid en vraagt om keuzen. Je wilt als hoorder toch gestoord worden, ook al wil je dat natuurlijk tegelijk ook niet. Zo paradoxaal is het. Een preek kan scherp zijn als de te behandelen Bijbeltekst niet

uitgelegd wordt in eigen opvattingen over „cultuurchristendom, overwinningschristendom of over de kerk die de betekenis van het Evangelie al tevoren heeft en weet.”

In deze zinnen wordt het manco scherp blootgelegd. De Leede merkt ook op dat het Evangelie een ergernis is, zoals Gods Woord het zelf noemt. U begrijpt dat de zaak het waard is om daarover door te denken en onszelf op dat punt te onderzoeken. Eenvoudig gezegd gaat het erom of de prediking nu naar de mond of naar het hart van Jeruzalem is.

Ik betrek hierbij ook een artikel dat te lezen is op de digitale nieuwsbrief van Eén in waarheid, een uitgave binnen de Vrijgemaakte kerken. “In een tijd echter waarin haast met de vingers te tasten is dat vele zonden openlijk beoefend kunnen worden binnen de kerk en men desondanks zich met de naam christen blijft bedekken ligt dit verhaal anders. Zeker als deze concrete zonden ook vanaf de kansel worden toegedekt en/of verzwegen. Dan verwordt deze leer tot een leugen zelfs al zou deze leer gepaard gaan met de biecht over die zonden. Indien de zonden niet worden weggedaan maar vaste voet hebben of krijgen in de levens van kerkleden kan er geen sprake van absolutie zijn al beweren predikanten ook het tegendeel. De prediking van de gerustheid in Sion omdat niets ons kan scheiden van de liefde in Christus wordt tot een holle frase als niet tegelijkertijd wordt opgeroepen de concreet aanwijsbare zonden weg te doen. Vooral als daartegenover ook nog gesteld wordt dat zij die deze zonden bestrijden in het midden van het volk maar naar zichzelf moeten kijken. Je weet dan zeker dat het oorkussen voor het vlees verstrekt wordt door predikers. Predikers die geroepen zijn de zonden te bestrijden i.p.v. zonden te verbreiden door stilzwijgen en nalaten. Dat is de woekerwinst van de gifplant van verkeerde prediking.

De sacramenten worden in de praktijk dan niet langer gebruikt als een teken, maar als de betekende zaak. En de gemeente wordt

daarmee in slaap gesust. De arme en verslagene van hart wordt niet langer door de prediking gevoed, gesterkt, verkwikt en vertroost, maar de gerusten in Sion krijgen surrogaattoost aangereikt. Niet langer wordt hardop gezegd dat men het sacrament kan ontvangen tot zijn veroordeling. Welhaast nooit meer hoor je nog zeggen: Gebruikers van het sacrament ontvangen niet de waarheid van het sacrament, Christus, indien zij zich niet bekeren. De bekering wordt verondersteld en dan is het goed.

Gelukkig dat God er Zelf voor zorgt dat de onrust zich dan meester maakt van de ware gelovigen. Zij kunnen niet berusten in een surrogaattoost vanaf de kansel omdat zij daarin Gods Woord horen aantasten en weten dat daardoor hun kinderen hoorbaar worden misleid. Immers het ware geloof wordt hen zo niet langer gepredikt. Ongelovigen en schijngelovigen moet worden aangezegd, dat de toorn van God op hen blijft rusten zolang zij zich niet bekeren. De gelovigen moet worden verkondigd dat zij vergeving van zonden hebben en vrijspraak hebben van schuld. Alleen die, zie zondag 31 van de Heidelbergse Catechismus”. Opmerkelijk dat deze geluiden uit deze kring naar ons toekomen. Ik wil hierbij nog een voorbeeld voegen. Het werd gezegd tijdens een studiedag aan de TUK over de Heilige Schrift: “Prof. dr. A. L. Th. de Bruijne, hoogleraar ethiek aan de TUK, ging, aan de hand van de vraag of ongehuwd samenwonen al dan niet toelaatbaar is, in op de verhouding van Bijbel en ethiek. Een „direct beroep” op de Bijbel is bij de kwestie samenwonen niet goed mogelijk, aldus dr. De Bruijne. „Het huidige burgerlijk huwelijk is niet hetzelfde als het huwelijk in de Bijbel”.

U merkt aan dit voorbeeld op welke manier de ergernis van de Schrift wordt weggenomen door een rookgordijn te leggen rond Bijbelse uitspraken en een slot open te breken. Dr. Veling had op dezelfde plaats tevoren al aangegeven, dat we inzake het Schriftgezag geen juridische objectiviteit

moeten nastreven. Ieder heeft zijn eigen context. Op die manier trekken we de zaak in het subiektieve vlak.

Prof. Wisse

Ik heb ditmaal wat veel materiaal moeten verzamelen. Het gaat in de drie citaten om hetzelfde onderwerp: duidelijkheid inzake de eigenlijke boodschap van Gods Woord. Het is waar dat ieder zijn eigen context heeft. Ieder is bepaald door zijn opvoeding en zijn afkomst. Dat moeten we ons bewust zijn. Bescheidenheid kan hierdoor beoefend worden. Juist inzake de wisselende tonelen van kerk en wereld is het dan zo’n zeggen dat we een belijdenis hebben, die ons de vaste doorgaande lijn biedt van wat de kerk ook vierhonderd jaar geleden al geloofde. Men wijst nu vaak op de verschillen tussen de context van het verleden en het heden, maar de belijdenis wijst gelukkig de constante en blijvend geldige factor aan.

We hebben waarschijnlijk nog enige herinnering aan de catechisatie, waar we bekend werden met de verschillende opvattingen over de inspiratie. Als we die mogelijkheden naast onze tijd leggen, zien we dat onze tijd helemaal niet zo anders is, want allerlei dwalingen van nu hebben altijd al de kop opgestoken.

Het zou goed zijn op de inspiratie van de Bijbel nog eens nader in te gaan. Ik richt me nu echter speciaal op het punt van de praktische prediking. De Leede zegt dat de scherpste van de preek ook in de rechterflank wordt afgezwakt. Hij betreft ieder erbij, ook ons dus, links of rechts. Ik geloof dat wij zijn woorden ernstig ter harte moeten nemen. We (zonder nadere aanduiding) houden te vaak preken, die goed voldoen aan de eisen van de evenwichtige verkondiging. In onze kerken lopen we dat gevaar misschien nog eens extra, omdat we vinden dat wij evenwicht willen bewaren tussen twee uitersten. Niet teveel dit en niet teveel zo. Dat bergt het gevaar van een compromis al levensgroot in zich. De gemeente weet dat schema ook heel goed en behendig

De sacramenten worden in de praktijk dan niet langer gebruikt als een teken, maar als de betekende zaak. En de gemeente wordt daarmee in slaap gesust.

De gemeente moet aan het eind van de dienst weer wat tevreden naar huis gaan. De naam van ons als voorgangers moet overeind blijven.

te hanteren. Het weegschaaltje werkt goed in de bank, maar ook op de kansel. De gemeente moet aan het eind van de dienst weer wat tevreden naar huis gaan. De naam van ons als voorgangers moet overeind blijven. Er is meermalen al op gewezen dat de preek bijna uitsluitend bemoedigend moet zijn. Maar kloppen deze criteria nu met wat Gods Woord zegt? Ligt er bij u op de kansel een tweesnijdend scherp zwaard? Klinkt in mijn en in uw preken de ergernis van het kruis door? Worden gemeentelieden verslagen (of zoals er staat: gewond) onder de prediking? Er zijn veel preken die keurig rechtzinnig zijn. We hebben aan alles willen denken. Maar het raakt de gemeente te weinig. Wie tactisch preekt, wil toch niet polariseren? En dat moet ook niet. Daar zal de Leede ook niet voor pleiten. Maar wat wordt dan bedoeld met de dwaasheid, de ergernis van de prediking? We zouden dan nog eens een preek van Luther of Kohlbrugge moeten kunnen meemaken. Of een van Micha of Paulus. En noem ze maar op: Elia, Nathan of Johannes de Doper. Ook in bevindelijke preken worden mensen ontzien. Staat een echt zoekend mens ook onder ons niet onder een zekere bescherming? Maar voor de Heere staat niemand onder een afdak. En tegelijk bedoelt de Heere voor iedere hoorder zijn welzijn. De prediking moet iedere hoorder het besef geven dat de Heere hem roept en hem nodigt. En de ruimte van het Evangelie noodzaakt ons om niemand tot wanhoop te drijven. Het gaat er alleen wel om op welke manier we die troost brengen. Jeremia moest afbreken en ook bouwen. Hij moest wel bouwen, maar veel moest ook afgebroken worden. We mogen de mensen tot Christus roepen, maar dat houdt tegelijk in dat we hen waarschuwen voor allerlei valse vormen van redding en hoop. De wereld moet alles ontnomen worden, maar dat moet met Gods volk ook gebeuren, ook met mij en met u. In het laatste nummer van ons blad stond een treffende aanhaling uit een boekje van Prof.

Wisse: "Als God een mens gaat levend maken, doet Hij hem eerst.... sterven; als God een mens geestelijk en volzalig wil troosten, maakt Hij hem eerst geestelijk bedroefd, bedroefd naar God". Daar staat het precies. Toch leeft er in de doorsnee gemeente veel kritiek tegen deze wijze van preken. Ik heb vaak mensen ontmoet, die vonden dat er teveel over de zonde gepreekt werd. Ik kom ook steeds meer het geluid tegen dat er helemaal niet meer over de zonde gepreekt moet worden. De prediking is dan aangepast, vriendelijk voor de mens. Je hoort het soms aan de toon van de preken, dat we de mensen willen ontzien. Dat gebeurt niet bewust. Mijn collega's maken het mis-schien ook mee dat we, als we op de kansel komen, onder een zekere invloed van de gemeente terecht komen. Dat is niet vreemd want er moet ook een wisselwerking zijn tussen de kansel en de kerkbank. Hoe snel kan het dan niet gebeuren dat ongemerkt en onbewust de gemeente een soort dictaat, of laat ik het zachter zeggen, een zekere claim overbrengt naat de voorganger. Bovendien weten we als voorgangers allemaal wel zo'n beetje in welke gemeente we daar staan. Een bijzonder voorrecht is het dan dat je emeritus bent, anders gaat de vraag naar een beroep ook nog meedoen..... Ik weet uit ervaring dat al deze dingen mee kunnen spelen. Ik weet gelukkig ook dat we hierbo-

ven uitgetild kunnen worden. En deze gang van zaken is nu juist het manco, waardoor de hoorders op de duur zich van de kerk afwenden. Dat lijkt inconsequent. Toch is de grote oorzaak van het brede kerkelijke verval hierin gelegen, dat de preek geen zoutvat is, maar een suikerpot. De hoorders weten eigenlijk vantevoren al wat er gaat komen. *Alleen de wijze van presentatie doet er nog wat toe.* Ik ben overtuigd van ieders beste en oprechte bedoelingen naar de gemeente toe. Maar laten we ons met elkaar steeds weer afvragen of we de gemeente willen leiden in "al de waarheid". Laten we het Woord hanteren totdat het pijn doet en totdat het écht troost biedt. Laten we met elkaar achter het Woord van de Christus staan. Hij kwam aan de ene kant om vuur op de aarde te werpen en aan de andere zijde kwam Hij helemaal om de zondaren zalig te maken. Dat besef hebben de voorgangers en de gemeenten nodig! Dit is ook het beste middel tegen de kerkelijke leegloop. De kansels moeten afgestoft worden, de hoorders moeten een doorboord oor krijgen of hebben, het hart moet vernieuwd worden. Het is hiervoor de hoogste tijd. De Heere zegt: "Versterk het overige dat sterven zou...". Zo klemmend is het!

P. Roos

De praktijk der godzaligheid

Het avondmaalsformulier [25]

Onze Heidelbergse Catechismus geeft veel aandacht aan het sacrament van het Heilig Avondmaal. Wel acht vragen en antwoorden zijn aan dit thema gewijd. De opstellers van de Catechismus vonden die uitgebreidheid nodig omdat er in hun dagen veel verwarring was rond de betekenis van het sacrament. Opvallend is dat ze ook uitvoerig aandacht vragen voor het al dan niet (mogen) deelnemen aan het Avondmaal.

De twee laatste vragen van de serie zijn daaraan gewijd. Aan het begin van dit artikel leg ik even de vinger bij de laatste vraag. *"Zal men ook diegenen tot dit Avondmaal laten komen, die zich met hun belijdenis en hun leven als ongelovige en goddeloze mensen aanstellen?"* Voor wie de Heere Jezus het Avondmaal des Heeren heeft ingesteld – positief dus! – is even daarvoor behandeld. Zie vraag en antwoord 81. Maar nu luidt de vraag omgekeerd: voor wie niet? Ongelovige en goddeloze mensen,

dus degenen die doelbewust ingaan tegen de Heere en Zijn dienst in de leer en/of in hun leven..., zullen die tot het sacrament worden toegelaten? Daar gaat vraag 82 met het antwoord nader op in. Dat antwoord luidt: nee!

Je zou kunnen zeggen: als nu toch in positieve zin uiteengezet is voor wie het Avondmaal bedoeld is, dan kun je de rest toch achterwege laten?! Dan is het toch tegelijkertijd wel duidelijk wie daar niet verwacht worden?! Met andere woorden: is dat niet dubbel? Is dat niet wat al te nadrukkelijk behandeld? Waarom zoveel accent op de deelnemers van de Tafel des Heeren? Het gaat toch niet zozeer om de gasten, als wel om de Gastheer?! Zo zouden we kunnen menen.

Maar die gedachte hangt onze catechismus niet aan. En zo ook niet het avondmaalsformulier. Want het formulier volgt deze zelfde route. Uitvoerig is de noodzaak van de waarachtige zelfbeproeving behandeld. Uitlopend op een positieve aanduiding van degenen die aan het sacrament worden verwacht. *“Allen dan die also gezind zijn, wil God gewisselijk in genade aannemen en voor waardige medegenoten van de tafel van Zijn Zoon Jezus Christus houden.”* Maar daarmee is volgens de opstellers niet alles gezegd. Het moet ook duidelijk zijn wie aan die tafel niet worden gewenst en wie daar niet worden verwacht. Dat zijn *“degenen die dit getuigenis in hun harten niet gevoelen. Zij eten en drinken zichzelf een oordeel”* zelfs.

Vermanen

Maar ook daarmee is niet alles gezegd. Het begint nu eigenlijk pas goed. In een heel lange alinea zal worden uiteengezet - en dat heel concreet - wie ze zijn die de vermaning ontvangen om zich van de tafel des Heeren te onthouden. Om niet aan te komen dus. De woorden die nu in het formulier volgen, zijn heel scherp. *“Waarom wij ook, naar het bevel van Christus en van de apostel Paulus allen die zich met (...) ergerlijke zonden besmet weten, vermanen van de tafel des Heeren zich te onthouden en hun*

verkondigen dat zij geen deel in het rijk van Christus hebben.”

Die woorden zijn niet mis. Ze bevatten een regelrechte vermaning, een verbod in de naam van de Heere. *“Begrijp goed dat u aan de tafel niet wordt verwacht! Ik verkondig u dat u geen deel hebt aan het rijk van Christus!”* Dat is ferme taal.

Het formulier beroept zich hiervoor onder meer op woorden van de apostel Paulus. Alles wijst erop dat de opstellers hier denken aan Paulus' eerste brief aan de Korinthiërs, hoofdstuk 11. De apostel had met de gemeente in Korinthe een innige band. Het was een gemeente waarin de Heere door zijn eigen bediening alsmede door de dienst van andere predikers krachtig had gewerkt. Lees maar eens hoe deze brief begint. *“Ik dank mijn God allen tijde over u, vanwege de genade die u gegeven is in Christus Jezus. Dat gij in alles rijk zijt geworden in Hem... Gelijk de getuigenis van Christus bevestigd is onder u...”* [1 Kor. 1: 4-6]. Wat een mooi getuigenis!

Maar dat belet de apostel niet om ook scherpe dingen aan deze gemeente te schrijven. Want er was ook veel niet in orde. Reden om de Korinthiërs te vermanen. Gezegd moet worden dat er daar in Korinthe wel heel wat aan de hand was. Vooral aangaande de praktijk van het Heilige Avondmaal. Die praktijk komt in Paulus' eerste brief aan de Korinthiërs uitvoerig ter sprake. Het was een goddeloze praktijk. Heel kort aangeduid kwam het erop neer dat het sacrament werd misbruikt om de verschillen tussen de armen en de rijken, tussen de minvermogenen en de welgestelden, extra te laten uitkomen.

De eerste christenen kwamen veelal samen als huisgemeente. Daar was niets verkeerd mee. Maar als men - natuurlijk vooral in de huizen van de wat rijkere mensen - dan samenkwam en daar naast de prediking van het Woord ook het sacrament aanrichtte, dan keken die welvarende mensen neer op de minder bedeelden. En zelfs werd er in de uitdeling van de gaven - ja ook van het brood en de wijn - ver-

schil gemaakt. Zo zelfs dat de één op bovenmatige wijze zijn maag vulde en de ander genoeg moest nemen met enkele kruimels. Ja zelfs dronkenschap kwam voor. Geen wonder dat er scheuringen en onderlinge twisten ontstonden. Want waar de Heilige Geest wordt bedroefd, daar wijkt Hij. Dit alles is Paulus ter ore gekomen. En hij kan niet aannemen dat er niets van waar is. *“Ik geloof het ten dele”* [11:18b], schrijft hij. Als de helft er van waar zou zijn, dan zou het al erg genoeg zijn. En hij hekelt deze ergerlijke misstanden en spreekt er het oordeel van de Heere over uit.

Goddelloos

Nu zouden wij kunnen zeggen, dat onder ons dergelijke vreselijke dingen niet voorkomen. Me dunkt, wij kunnen ons zelfs helemaal niet indenken dat zoiets in een van onze gemeenten zou plaatsvinden. En toch klinken, als het avondmaalsformulier in onze gemeenten wordt voorgelezen, telkens deze woorden: *“...vermanen van de tafel des Heeren zich te onthouden...”* Trouwens, de Heilige Geest heeft nadrukkelijk gewild dat de woorden van 1 Korinthe 11 in de heilige Schrift zouden worden opgenomen. Kennelijk is het verboden ons bij voorbaat te onttrekken aan de ernst van deze en dergelijke woorden. We zagen: ook onze Catechismus spreekt deze taal...

Maar over wie gaat het dan? Let wel, het gaat hier niet over de zogenaamde hypocrieten, de mensen aan wie aan de buitenkant niets op te merken valt. Die een gedaante van godzaligheid hebben, maar helaas zonder een echt godvrezend hart. Over hen ging het in het vorige artikel. Nee, nu betreft het mensen van wie het ook aan de buitenzijde duidelijk is: goddeloos, ongelovig, onbekeerlijk! *“Verboden toegang!”* - dat geldt voor hen. Wie in zonde leeft, in openbare zonden, op wie daarom de tucht wordt (of: moet worden) uitgeoefend - die hoort aan de Dis des Heeren niet te komen. Straks zal het formulier een lange lijst van zondaren opsommen. En aan het

“Zal men ook diegenen tot dit Avondmaal laten komen, die zich met hun belijdenis en hun leven als ongelovige en goddeloze mensen aanstellen?”

Column

Franca

Er zullen meer meisjes met de voornaam Franca zijn. Maar wie de laatste tijd de landelijke en kerkelijke pers wat heeft bijgehouden, weet al genoeg. Het gaat om Franca Treur, de jonge vrouw, afkomstig uit het Walcherense dorp Meliskerke, auteur van een spraakmakend boek. Ze ging in Leiden Nederlands studeren, was lid van het CSFR-dispuut Panoplia en ontwikkelde zich in die tijd meer en meer van haar wortels vandaan. Inmiddels nam ze afscheid van de Gereformeerde Gemeenten waarbinnen ze opgroeide en zelfs heeft ze het christelijk geloof achter zich gelaten. "Ik noem mezelf geen christen meer", zo laat ze weten.

Haar boek heet *Dorsvloer vol confetti*. Het bevat, zo geeft ze toe, haar eigen verhaal. De hoofdpersoon heet Katelijne, een meisje van twaalf jaar. Ze maakt deel uit van de beperkte kring van kerk en reformatische school, in een gezin waarin harmonie overheerst. Maar meer en meer gaat Katelijne vragen stellen. Ze zoekt met die vragen haar eigen weg. Dat is niet bij voorbaat de weg die binnen haar milieu als de enige en ware geldt. Integendeel. Haar twijfel aan de overgeleverde waarheid vat de schrijfster in een origineel beeld. Op de bruiloft van haar broer strooit ze confetti, slierten papier gemaakt van bladen als *De Boerderij* en *De Saambinder*. "Een vitrage van uitgesneden klinkers en medeklinkers ontrolde zich in alle mogelijke combinaties, (...) tot een taal waarin slechts het mogelijke besloten lag en niets voor altijd en immer was vastgelegd." Uiteindelijk wordt de confetti door de wind weggeblazen...

Franca Treur geeft haar confessie in dit boek weer. Deze: ik heb geen vastomlijnde belijdenis. Mijn confessie is als confetti: "niets (is) voor altijd en immer vastgelegd." Ze draagt die boodschap ook bij andere gelegenheden uit. Waar halen christenen hun pretentie vandaan? Welke grond hebben ze om te menen de waarheid in pacht te hebben? De Bijbel? Wie bewijst me dat deze het Woord van God is? Trouwens, is er wel een God? En - zijn er ook geen andere boeken die be-
weren het ware te zeggen?

Franca spot in het geheel niet met het milieu van haar jeugd, in tegenstelling tot auteurs als Maarten 't Hart e.a. Maar ondertussen neemt ze wel radicaal afstand. Op een echt postmoderne manier. En daarmee is dit boek een ontmaskerende spiegel voor u en mij. Dit is de opdracht: de tijdgeest kennen en beproeven, en getuigenis geven van de dingen die volkomen zekerheid hebben!

J.M.J. Kieviet

eind daarvan lezen we: "Deze allen, zolang zij in zulke zonden blijven, zullen zich van deze spijs, welke Christus alleen voor Zijn gelovigen verordineerd heeft, onthouden. Opdat hun gericht en verdoemenis niet des te zwaarder worde..."

Waarom? Wel, voor het antwoord op die vraag lezen we nog even antwoord 82 van de Catechismus: "alzo wordt het verbond Gods ontheiligd en Zijn toorn over de ganse gemeente verwekt!" Wat betekent dat eigenlijk: de ontheiliging van Gods verbond? Gods genadeverbond in Christus ontvangt in het sacrament van het Avondmaal zichtbare gestalte en uitdrukking. Op zichtbare wijze betuigt de Heere: "Ik, de Heere, ben uw God. Om Christus' wil." En Gods kinderen die deelnemen aan de Heilige Dis, die betuigen van hun zijde: "Deze God is onze God! Wij behoren U, o Heere, toe. Uw Woord en Uw Wet hebben heerschappij in ons leven. U bent onze Koning..."

Maar wat gebeurt er nu als iemand die in openbare zonden leeft tot de tafel van het verbond toetreedt? Wel, dan doet hij/zij alsof de Heere het niet zo nauw neemt met Zijn verbond - en met de heiligheid van Zijn dienst. Alsof het ook wel met minder kan. Zo iemand ontheiligt het verbond. Gods heilig en heerlijk verbond wordt door het slijk gehaald. Het wordt eigenlijk bespottelijk gemaakt. En dan niet alleen door die desbetreffende onwaardige avondmaalganger, maar als hij/zij wordt toegelaten, ook door de gehele gemeente. Dan ontheiligt de gemeente in haar geheel het verbond van God. Daarover toornt de Heere. Zijn misnoegen wordt dan ook over de gehele gemeente gebracht.

We kennen het voorbeeld van Achan, de dief in het verwoeste Jericho. Als Israël die stad heeft ingenomen en Achan van de buit van Jericho heeft gestolen, als hij het in zijn tent heeft verborgen en het voor iedereen heeft bedekt, lijkt het wel alsof niemand er van weet. Maar de toorn van de Heere wordt over het volk uitgetogen. Dat blijkt enkele dagen later als ze

het stadje Ai zouden innemen. De overwinning leek zo vanzelfsprekend. Maar het lukt niet. Israël lijdt een onverwachte nederlaag. Want de Heere was niet meegegaan in de strijd. De toorn van de Heere was ontstoken... Tegen wie? Tegen Achan alleen? Nee, tegen het hele volk. Want het verbond van God was ontheiligd. En pas als de ban uit het leger is weggedaan, als de gerechtigheid van de Heere genoegdoening heeft gevonden in de steniging van Achan, daar in het dal van Achor, pas dan kan de Heere weer mee ten strijde trekken... Immers, het verbond van God was ontheiligd en Zijn toorn over de gehele gemeente verwekt.

Trouwens - wat schrijft de apostel aan de Korintheërs? Hij ziet een duidelijk verband tussen die onheilige avondmaalspraktijk daar en allerlei oordelen over de gemeente. "Daarom zijn onder u veel zwakken en zieken en velen slapen..." [11: 30]. Paulus weet het zeker: de Heere laat de zonde niet ongestraft. Hij laat niet met Zich niet spotten! Zijn gemeente moet een heilige gemeente zijn. Want Zijn Tafel is een heilige Tafel. "Weest heilig, want Ik, de Heere, ben heilig!"

J.M.J. Kieviet

"Zie, dit is het vreselijke van 's mensen ellendestaat; hij is ellendig en hij weet het niet; hij voelt zich veeleer rijk en verrijkt; hij mist God en "mist" Hem....niet. O, als hij eens waarlijk God "miste!" hoe zou zijn snarenspeel verstommen; hoe zou hij klagelijk wenen."

G. Wisse,
De droefheid naar God

Ds. A.A. Egas, *De brief aan de Kolossenzen, gebonden, 158 blz., € 13,90, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978-90-336-2991-4.*

Dit boekje is verschenen in de serie Aan U geschreven. De ondertitel luidt 'De dingen die boven zijn' ontleend aan Kolossenzen 3:1. Deze serie voorziet blijkbaar in een behoefte. Ook dit deeltje kan goede diensten bewijzen bij de bestudering van de inhoud van de brief aan de Kolossenzen. Het is ook praktisch van inhoud. Zo wordt er concreet geschreven over het rein bewaren van het lichaam (blz. 91). Een liefdevolle waarschuwing klinkt tegen open internet (blz. 92). Op blz. 117 wordt een gevaar gesignaleerd voor de mannen in onze gezindte "Maar in de eerste plaats is hij echtgenoot, om het leven samen te delen met zijn vrouw in een hechte huwelijksband. Voor mannen in onze gezindte is het gevaar zo groot op te gaan in het zitting nemen in allerlei besturen of politieke en kerkelijke organisaties, hoe nuttig en nodig die ook zijn! Maar er dient een zorgvuldig en Bijbels evenwicht te zijn in het uitoefenen van de taak als man. Het mag nooit ten koste gaan van de aandacht en liefde voor de vrouw. De opvoeding van de kinderen mag nooit alleen rusten op de schouders van moeder." Een enkele kritische opmerking wil ik me ook veroorloven. Bij de bespreking van Kolossenzen 2:11 waar de woorden in voorkomen "de besnijdenis van Christus" had het misschien goed geweest te verwijzen naar art. 34 NGB in verband met de kritiek in onze dagen op de kinderdoop. Wat Kolossenzen 3:16 betreft, waar het gaat over psalmen en lofzangen en geestelijke liedekens kies ik met anderen voor een andere exegese. De auteur stelt dat geestelijke liedekens gezongen zijn. Andere Schriftverklaarders stellen dat hier sprake is van drie soorten Psalmen, waarbij dus ook de geestelijke liedekens geen gezongen, maar Psalmen zijn. Maar deze opmerkingen doen niets af van onze waardering voor

dit boekje dat we van harte willen aanbevelen om ter hand te nemen in de gezinnen, op verenigingen en voor persoonlijk gebruik.

Joseph Alleine, *In gesprek met uw hart, gebonden, 48 blz., € 7,90, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978-90-336-2987-7.*

De auteur leefde van 1634-1668, studeerde aan de universiteit te Oxford. Op 21-jarige leeftijd werd hij predikant van de gemeente van Taunton. Hij had een veel bewogen leven. De auteur is bekend van het boekje "Betrouwbare gids naar de hemel", een boekje waaruit de moeder van Spurgeon hem op zeer jonge leeftijd uit voorlas en wat hij later zelf veel las toen hij onder overtuiging liep. De preek over Psalm 4:5 verschijnt als deel 8 in de serie 'Graankorrels'. Alleine behandelt deze woorden uit Psalm 4:5 'Spreekt in ulieder hart op uw leger.' Op blz. 12 lezen we: "De kennis van het hart is niet alleen moeilijk, maar ook hoogst noodzakelijk. Als u al de boeken van de wereld zou lezen, maar de zaken niet in uw hart zou leren, had u er niets aan. Zorg er daarom voor dat u uw eigen hart kent! Ik smeed u, wat u verder ook verwaarloost, verwaarloos deze plicht niet!" Alleine raadt aan elke avond voordat men gaat slapen zich de volgende vragen te stellen: heb ik al mijn plichten wel vervuld, welke zonden heb ik gedaan, hoe was het in mijn hart gesteld, wat heb ik met mijn tong gedaan, hoe ben ik aan tafel geweest, hoe heb ik mijn werk gedaan? In de toepassing lezen we op blz. 47 en 48 het volgende: "U moet op uw zonden loeren zoals een kat op haar prooi loert; zodra hij tevoorschijn komt, heeft ze hem te pakken! Als u dit zou doen, zou u de dief snel hebben gevonden. Zo zou u hem op voorhand voor de rechter kunnen slepen om het vonnis over hem te laten uitspreken. Wij moeten elke dag op jacht zijn naar onze zonden. Nooit mogen wij de strijd opgeven – in geen enkel gebed, op geen enkele dag. Dan zullen wij spoedig de overwinning behalen."

H. Natzijl, *Gasten en vreemdelingen op de aarde, Ali Ipema en haar vriendenkring, gebonden, 238 blz., € 19,50, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978-90-331-2247-7.*

De auteur heeft veel speurwerk verricht. Ali Ipema werd in 1902 in Groningen geboren. In het gezin waar zij opgroeide deed men niet aan godsdienst, de kinderen werden niet gedoopt en er was zelfs geen Bijbel in huis. Ali ging op 18-jarige leeftijd naar een toneelvoorstelling, werd overvallen door een zware onweersbui, zocht schuil in een kerkgebouw waar zij geraakt werd door de preek en de gezongen Psalmen. Het was in de Christelijke Gereformeerde Kerk waar ds. H. Biesma voorging. Ali kwam met deze predikant in contact die haar een Bijbel gaf. Het behaagde de Heere haar ogen te openen. Haar zeer vijandige vader sloeg haar toen zij in de Bijbel las, wat tot gevolg had dat zij tijdelijk blind en blijvend doof werd. Vandaar haar naam 'dove Ali'. Ali schrijft over haar begintijd het volgende: "Ik durfde in mijn eerste tijd ook niet naar het volk van God. Ik ging, maar wel zevenmaal heen en weer. 'k Had de klink in de hand en ging dan toch weer weg. Want het scheen, naar mijn denken, dan niet goed te zijn. O, dat huichelachtige bestaan van binnen. Dat volk was, naar mijn gedachten, goed bekeerd, maar ik nog nooit, want dan zou ik niet zo'n verhard hart hebben en dan zou ik meer met liefde bedeed zijn en dan zou men het aan mij kunnen zien. O, dan was ik wel van de wereld bekeerd, maar niet tot God." Ali moest het ouderlijk huis ontvluchten en kwam in Den Haag waar zij hoofd van de keuken werd bij jhr. De Brauw. Later woonde zij in Zwolle en de laatste jaren van haar leven in Driebergen, waar zij ook in contact kwam met wijlen ds. N. de Jong die ook haar begrafenis leidde. Ali had geestelijke banden met velen van Gods volk. Dit keurig verzorgde boek, geïllustreerd met tientallen foto's, bevat de levensbeschrijving van Ali (1902-1976) en ongeveer 130 brie-

HERHAALDE OPROEP

Evangelisatiewerk Oost-Vlaanderen

Bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd hoopt br. H. Bor D.V. eind 2010 zijn werkzaamheden op het Evangelisch Centrum te Gent te beëindigen. Het bestuur ter bevordering van het Evangelisatiewerk in Oost-Vlaanderen (België), dat uitgaat van de Christelijke Gereformeerde Kerken te Barendrecht, Dordrecht-Centrum, Middelharnis, Sliedrecht Beth-El en Werkendam, zal graag in contact treden met personen die een roeping tot dit werk gevoelen en die solliciteren naar de functie van

Evangelist (fulltime)

De aanstelling zal D.V. plaats vinden in de loop van 2010 in overleg met de betrokkene. De te benoemen evangelist zal fungeren als ouderling van de C.G.K. van Barendrecht met een bijzondere opdracht.

Functieomschrijving

- Het voorgaan in de diensten op de zondagen, de Christelijke feestdagen en de Bid- en dankdagen.
- Het evangeliseren in Gent e.o. d.m.v. straat-evangelisatie, het verspreiden van folders en kinderactiviteiten.
- Het verzorgen en verspreiden van "De Evangelist", alsmede de nazorg daarvan.
- Het verzorgen van Bijbelkringen, ouderencontacten, de (belijdenis)catechisatie en het pastoraat
- Allerlei beheersmatige werkzaamheden voor gebouwen, de inventarissen en het evangelisatiemateriaal.
- Het onderhouden van contacten met de kerken, de sympathisanten en de andere evangelisatieposten in België.
- Evangelisatiewerk in de Rijksgevangenis Gent (onder voorbehoud)

Functieprofiel

- Belijdend lid is/wordt van de Chr. Ger. Kerken.
- Een theologische opleiding bezit of bereid is om deze te volgen.
- Aantoonbare gaven voor en affiniteit met het evangelisatiewerk.
- Bekend is met de achterban van de Geref. Gezindte

De honorering zal gerelateerd zijn aan de Richtlijn van Deputaten Fin. Zaken van de C.G.K. en is afhankelijk van leeftijd en ervaring.

Informatie kan worden ingewonnen bij de voorzitter van de Stichting: ds. K. Visser, tel. 0180-613069, en bij br. H. Bor, tel. 0032-92230560.

Sollicitaties kunnen tot uiterlijk 3 maart 2010 gericht worden aan de secretaris van het bestuur: de heer A. van den Bergh, Vermeerstraat 28, 3362 XV Sliedrecht.

ven die zij schreef aan onder anderen vrouw De Bruijn uit Hoornaar en aan Leuntje Schra, die eerst getrouwd was met Willem Kniep en na diens overlijden met Jan Smits. Ook zijn enkele brieven van de vrienden van Ali opgenomen. De brieven tekenen het geestelijk leven dat er in vroeger jaren was op de gezelschappen en in het kerkelijke leven.

C.H. Spurgeon, Naar Zijn belofte, gebonden, 140 blz., € 7,90, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978-90-336-0754-7.

Dit boekje is de herziene druk van het boek dat voorheen de titel 'Overeenkomstig de belofte' had. Het boekje bevat 20 meditaties. Op blz. 20 schrijft Spurgeon over de noodzaak van de wedergeboorte. Op diezelfde bladzijde wordt beschreven hoe een vroom godsdienstig mens eens kwam onder de prediking van Spurgeon. We citeren: "Ik ben een keer naar de Tabernacle (grote kerk in Londen waar Spurgeon preekte) geweest, om Spurgeon te horen. Als u bij binnenkomst gevraagd had wat ik van mijzelf dacht, dan zou ik gezegd hebben dat niemand in Londen ooit zo godsdienstig was als ik. Geen enkel lid van die gemeente was vromer dan ik. Deze mening was echter volkomen veranderd, nadat ik die dag het Evangelie had gehoord. Toen ik naar huis ging, zat er geen enkele fraaie pluim meer op mijn hoed. Ik voelde mij de ellendigste zondaar op Gods aarde. Ik wilde die man nooit meer horen, want hij had alles in mij bedorven. Maar toch was dit het beste en heerlijkste wat mij kon gebeuren. Ik ging afzien van mijzelf en van alles wat ik kon doen, om slechts op te zien naar God en Zijn almachtige genade. Het was mij duidelijk geworden, dat ik opnieuw onder de handen van mijn Schepper moest komen, wilde ik ooit met blijdschap Zijn aangezicht kunnen aanschouwen." Spurgeon schrijft er ook over voor wie de beloften zijn. Op blz. 40 staat: "Het heeft Hem behaagd om Zijn beloften te schenken aan uitverkoren mensen, die in de toekomst openbaar zouden komen, doordat zij geloof

oefenen in Hem." We lezen op blz. 41 "Voor hen die leven en sterven in ongelof, bestaat er geen absolute en persoonlijke belofte van God. Zij zijn niet onder de genade, maar onder de wet. Voor hen zijn de bedreigingen en niet de beloften." Liefhebbers van Spurgeon zullen ook dit boekje zeker ter hand nemen.

Dr. W. van Vlastuin en ds. M.A. Kempeneers, Gediensstige geesten, Bijbels onderwijs over engelen, gebonden, 134 blz., € 15,90, ISBN 978-90-336-2995-2, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn.

Het boek begint met een voorwoord van ds. P. den Butter. Al jaren wordt hij geboeid door datgene wat de Bijbel zegt over engelen. Dit krijgt doorgaans te weinig aandacht. Aan de andere kant waarschuwt ds. Den Butter tegen de gedachte dat de engelen een soort middelaars- en voorbiddersfunctie wordt verleend. De beide auteurs schrijven in

hun inleiding dat zij dankbaar gebruik hebben gemaakt van de gegevens die ds. Den Butter hen heeft aangereikt. Ziekte verhinderde ds. den Butter zijn lezingen over engelen te houden. Het boek bestaat uit twee delen: eerst een theoretische gedeelte en vervolgens een meditatief gedeelte. Het boek geeft heel wat informatie over de engelen. Zo wordt er bijvoorbeeld over beschermengelen geschreven. Het was een algemene opvatting in de vroege kerk, dat ieder kind van God een eigen beschermengel had. Ook Luther onderschreef dit. Calvijn was een andere gedachte toegedaan. Hij vond het te bekrompen te denken aan één beschermengel. Hij was de mening toegedaan dat ieder kind van God een leger van engelen om zich heen heeft staan die zorg dragen voor zijn zaligheid. Ook het bekende hoofdstuk 1 Korinthe 11 komt aan de orde. We lezen daarover op blz. 74 "Paulus brengt het gedrag van die vrouwen dus

in verband met de engelen. Net zoals de engelen hun aangezicht bedekken ten opzichte van God, net zo behoren vrouwen tegenover de mannen te doen. Door met ongedekt hoofd in de samenkomst te verschijnen, protesteert de vrouw tegen haar ondergeschikte positie. Ze gaat op gelijke hoogte van de man staan. 'Nee,' zegt Paulus, 'de vrouw moet een macht, dat wil zeggen: een bedekking op het hoofd hebben. Om der engelen wil.' De engelen zijn zelf zo eerbiedig. Ze bedekken hun aangezicht voor de heilige God, waarmee ze hun ondergeschikte positie erkennen. Ze weten in Wiens tegenwoordigheid ze zijn. Met hun houding stralen ze eerbied voor God uit." Wie zich wil verdiepen in de wereld van de engelen kan in dit boek goed terecht. Wel bevat het boek nogal wat overlap, wat enerzijds mogelijk als een nadeel ervaren kan worden, maar anderzijds ook zijn nut kan hebben.

Niet bij brood alleen...

De huisgemeenten
willen regionale
Bijbelscholen met
internaat opzetten.
Uw gift helpt hierbij.

HUDSON TAYLOR
Stichting Bijbelse Hulpverlening China

3473-76. 029 t.n.v. Hudson Taylor/SBHC te Rhenen
Voor info: 06-200 13 173 of www.hudson-taylor.nl

圣经文字

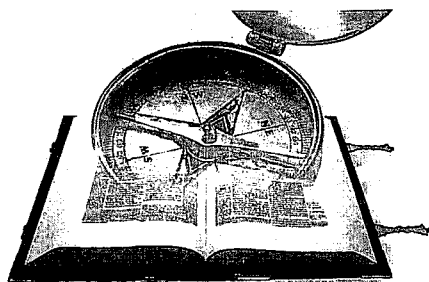
Ontvang BimBam gratis

Word abonnee van de GezinsGids en u krijgt kinderblad BimBam er gratis bij!

030 230 3500
www.gezinsgids.nl
info@gezinsgids.nl

GezinsGids
CHRISTELIJK MAGAZINE VOOR HET GEZIN

De Bijbel, het volmaakte kompas

De Bijbel, het volmaakte kompas. Dat is het thema van de brochure die momenteel op grote schaal door vrijwilligers wordt verspreid om nieuwe donateurs voor de Gereformeerde Bijbelstichting (GBS) te werven. Al voor € 2,50 per jaar kunt u het werk van de GBS steunen. U ontvangt dan vier maal per jaar ons mooie informatieve blad Standvastig, met daarin ook een speciale rubriek voor de kinderen. De doelstelling van de GBS? Het verspreiden van Bijbels in nieuwgezetten vertalingen over de gehele wereld. In ons land zorgt de GBS voor betaalbare Bijbels (al vanaf € 8,-) in de Statenvertaling. Er zijn ook diverse uitvoeringen compleet met de kanttekeningen.

Vele Bijbels worden gratis verspreid op zeeschepen, in zorgcentra en gevangnissen. Elk jaar verspreidt de GBS tienduizenden Bijbels in getrouwe vertalingen in Europese landen en andere delen van de wereld.

U hebt de brochure nog niet ontvangen? Of wilt u ons helpen en zich opgeven als donateur?

Stuur dan de volledig ingevulde bon zonder postzegel naar ons antwoordnummer of geef u op per e-mail. U kunt e-mailen naar: info@gereformeerdebijbelstichting.nl

Elke nieuwe donateur ontvangt onze cd-rom GBS Bijbel Digitaal als welkomstgeschenk!

BON

Aankruisen wat u wenst.

☐ Graag ontvang ik alsnog de brochure 'De Bijbel, het volmaakte kompas'.

☐ Ja, ik wil dit belangrijke werk steunen en geef mij op als donateur van de GBS.

De heer / mevrouw / juffrouw:

Straatnaam + huisnummer:

Postcode + plaats:

Datum:

Handtekening:

In envelop, zonder postzegel, opsturen naar:
GBS, Afd. Donateursadmin., Antwoordnr. 2809, 4140 WB Leerdam

Nijverheidstraat 21 Postbus 188 4140 AD Leerdam T (0345) 61 01 55 E info@gereformeerdebijbelstichting.nl

gereformeerde
BIJBELSTICHTING

TE HUUR

NOORDWIJK aan ZEE onze gezellige
VAKANTIEBUNGALOW
met grote tuin op loopafstand van zee ook voor mdwk of wknd
tel. 0252 - 412057
0624 8437 45

Colofon

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:
Ds. A. van Heteren, Vlaak 10,
8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C,
2959 AC Streefkerk.
Telefoon: 0184-669116.
Fax: 084-2220131.
Email: pand@solcon.nl
Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 12,50 per jaar.
Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 10 dollar per jaar.
Advertenties € 0,35 per mm met een kolombreedte van 6 cm.
Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Zeggen wat je denkt!

Wanneer: D.V. zaterdag 20 maart 2010

Sprekers: minister prof. dr. R.H.A. Plasterk,
ir. B.J. van der Vlies, dhr. B. van der Ham,
dhr. A.J. Jousstra, mr. C.G. van der Staaij, Dhr. G.W.S. Mulder

Aanvangstijd: 10:00, inloop vanaf 9:15 uur.

Locatie: Beatrix Theater in Utrecht

Aanmelden: www.sgpj.nl

Op zaterdag 27 maart a.s. zal D.V. de jaarlijkse

AMBTSDRAGERSCONFERENTIE

worden gehouden. Het comité nodigt u hartelijk uit bijeen te komen in het kerkgebouw "De Kandelaar" van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Nijkerk. Adres: Meinsstraat 4A. Het programma zal duren van 10.30 tot circa 15.00 uur.

Het thema voor deze conferentie is:

"DAT BELEEF IK TOCH ANDERS"

Over geloof en kennis in een gevoelscultuur.

Dit thema zal worden ingeleid door Ds. A. Huijgen, predikant te Genemuiden.

Stichting steun
**Messias
belijdende
Joden**

Postbus 22 3860 AA Nijkerk
www.messiasbelijdendejoden.nl

Voor informatie:
Ds. G. Bouw
Tel.: 0172 - 470040
E-mail: g.bouw@solcon.nl

Steun de
evangelieverkondiging
door Messiasbelijdende
Joden in Israël

Stort uw gift
op rekening 37 78 53 496 (Rabobank)
of 833 07 97 (Postbank)

Wij verzorgen graag een lezing
of diaprojectie op uw gemeentevergadering
of verenigingsavond